

Verslag leesclub Vrouwen van Nu op 19 augustus 2013 t.h.v. An.

Het boek **Blindgangers** geschreven door **Joke J. Hermesen**

Aanwezig: Gerda, Leny, Ria, Nan, Erica en An.

Afwezig: Joke, Conny, Greet en Marijke

Onze mening over het boek:

Ria: Knap geschreven. Prachtig boek.

An: Goed geschreven. Af en toe langdradig.

Leny: Met plezier gelezen. Goed tijdbeeld. Men zoekt ruimte, maar vindt leegte.

Erica: Prachtig boek. Triest te lezen over dat nihilisme.

Gerda: Veel herkenbaarheid van deze tijd. Ook andere boek gelezen: Stil De Tijd.

Nan: Met plezier gelezen. Veel herkenbaarheid.

Marijke: Kinderachtig boek over grote mensen problemen. Denk aan Carry Slee.

De schrijfster:

Joke Hermesen studeerde literatuur en filosofie in Amsterdam en Parijs.

In 1993 promoveerde zij aan de Universiteit Utrecht op een proefschrift over o.a. Belle van Zuylen. - In 2008 schreef zij in haar roman *De liefde dus* ook over deze 18^e-eeuwse schrijfster en filosofe Belle van Zuylen. -

In 1998 debuteerde Joke Hermesen met de roman *Het dameoffer*, gevolgd door de historische roman *Tweeduister* in 2001 die o.a. het leven van Virginia Woolf tot onderwerp heeft.

Haar grote doorbraak tot een groter lezerspubliek was haar roman *De profielschets* in 2004.

Dit is een satire op academische en filosofische kringen.

Naast romans schrijft Joke Hermesen ook essays over kunst, literatuur en filosofie.

Haar alternatief c.v. luidt als volgt:

Naam: Joke J. Hermesen

Geboren: 1961

Beroep: schrijfster – filosoof

Opleiding: doktoraat literatuur en filosofie

Laatste baan: docent filosofie Universiteit Tilburg (2000)

Favoriete muziek: Bach, Barbara en Bob Dylan

Filosoof: Nietzsche, Arendt, Lou Salome en Bloch

Fijnste plek: platteland met uitzicht

Ontspanning: zwemmen, muziek, lezen

Genante gewoonte: roken

Motto: **tijd is hoop**

Inhoud van het boek:

Deze roman gaat over het heden en het verleden, over hoop en wanhoop.

Een vriendengroep, bestaande uit zes gedesillusioneerde vijftigers, komt in een winters Drenthe bijeen om het 25-jarig jubileum van hun studentenclubje filosofie *Nil desperandum* (gij zult niet wanhopen) te vieren.

Gij zult niet wanhopen, nooit eerder was dit zo van toepassing als in deze fase van hun levens. De vrienden proberen wanhopig hun hoofd boven water te houden in deze chaotische tijd van vergaande individualisering, gebrekkige communicatie en crisis.

Eigenlijk zijn alle personages “blindgangers”. Zij weten niet wat zij met hun levenspad aanmoeten.

Er wordt gediscussieerd over de grote vraag of wij meer zijn dan ons brein.

Zijn de creatieve geest en de ziel meer dan lichaam, zoals Bas probeert aan te tonen, of gaat het toch enkel om chemische processen zoals Johan stellig beweert.

Uiteindelijk komt het tot een geweldige explosie tussen de verschillende personages.

Johan, de enige geslaagde in het leven, die denkt vrij te zijn, komt alleen te staan in zijn inhoudsloze vrijheid.

(Erica Gunzel)